

CO2-neutral
- er det overhovedet
muligt?

CO2-neutral

– er det overhovedet muligt?

Af Morten Springborg,

Temaspecialist, C WorldWide Asset Management Fondsmæglerselskab A/S.

Resume

Den globale efterspørgsel på energi vokser årligt med 1-2 pct., og verdens energiforbrug vil formentlig være 65 pct. højere i 2050. Det bliver vanskeligt, hvis ikke umuligt, at omstille verdensøkonomien til vedvarende energi inden for denne korte periode. Dagens investeringer i sol- og vindenergi er omkring 300 mia. USD årligt. Med denne hastighed vil det tage 150-200 år før, sol- og vindenergi vil udgøre 50 pct. af fremtidens energisystem.

Dagens politiske retning er ikke nok til at få os i mål. Hvis vi udelukkende fokuserer på vedvarende energi og på at elektrificere alt, vil det helt sikkert mislykkes, og vi må indse, at (renere) fossile brændstoffer fortsat vil være en del af energimixet resten af århundredet.

Fossile brændstoffer har en energitæthed, der er op til 40 gange større end energi lagret i batterier. Visse industrier, såsom luftfart, kræver høj energidensitet. Vi kan producere flybrændstof fra brint, men der er på ingen måde kapacitet til, at dette kan lade sig gøre, så man kan dekarbonisere hele luftfartsindustrien.

Den politiske agenda er præget af dyre og vilkårlige tilskud til foretrukne teknologier. Et eksempel er debatten om tilskud til elbiler, som i forhold til andre løsninger er ekstremt dyr for samfundet sammenholdt med CO2-reduktionen. Grundet de i forvejen høje bilafgifter i Danmark betaler vi op mod USD 3.000 for at reducere ét tons CO2 (se også faktaboksen på side 10).

Dette kan gøres meget billigere. Hvis vi i stedet indførte CO2-afgifter på USD 50-100 pr. ton, ville det skabe lige vilkår, og lade konkurrencen mellem forskellige reduktionsløsninger diktere retningen. En CO2-afgift vil muliggøre helt nye forretningsmuligheder – der findes allerede hundredvis af forskellige løsninger til at nedbringe CO2-udledningen. Det er her vigtigt at huske, at miljøet er ligeglad med, hvordan vi gør det. En af de største uudnyttede måder er kulstofdræn, altså hvor man bruger naturbaserede løsninger som hav, skov og landbrug. Dette eksempelvis via genbeplantning af skove, ændret landbrugspraksis, hvor landmænd tilbagefører biokul til jorden og tjener på CO2-opsamling. Endelig vil udfasning af kul til fordel for naturgas være en nærliggende og effektiv mulighed, selvom det ved første øjekast kan synes naturstridigt at satse på naturgas.

Vi er positive og tror, at CO2-afgifter kommer til at blive en vigtig drivkraft på globalt plan. Her over sommeren søsatte EU nye initiativer under overskriften "Fit for 55", læs evt. Indsigten "[Investeringsimplikationerne af Fit for 55](#)". Vi må håbe, at EU kan agere fyrtårn for resten af verdenen. I den henseende er det eksempelvis positivt, at IMF har anslået, at en global CO2-pris på USD 75 er nødvendig for at nå Paris-aftalens målsætning om en temperaturstigning på under 2 grader celsius.

Overgangen til en bæredygtig fremtid er det største investeringstema i vores levetid, hvor værdier vil blive destrueret, men hvor nye også vil blive skabt.

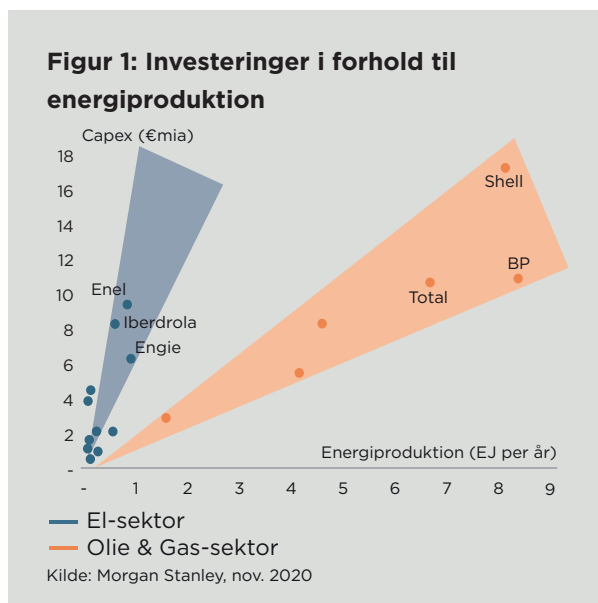
Udfordringer i overgangsfasen

Det vil blive vanskeligt, hvis ikke umuligt, at omstille verdensøkonomien til vedvarende energi som sol- og vindenergi over en kort periode på 30 år. I dag er de samlede investeringer i sol- og vindenergi omkring 300 mia. USD om året. Dette øger kapaciteten med 200 gigawatt (GW), der årligt genererer yderligere 360 Terawatt (TWh)-produktion (en terawatttime svarer til 1 mia. kilowatt pr. time) af vedvarende elektricitet i et globalt energisystem på 70.000 TWh. Med denne hastighed vil det tage 150-200 år før, sol- og vindenergi vil udgøre 50 pct. af et større fremtidigt energisystem.

Med dagens investeringer vil det tage 150-200 år før, sol- og vindenergi vil udgøre 50 pct. af et større fremtidigt energisystem.

De sidste 200 år har økonomisk fremgang været forbundet med stadigt mere energitunge brændsler som kul og senere olie, gas, vand- og atomkraft ift. tiden før den industrielle revolution, hvor den primære energikilde var biomasse som eksempelvis træ til brændstof. Den almene opfattelse i dag er, at vejen til at nå målsætningen om nul CO₂ inden 2050 er at satse på mindre tunge energiformer som sol og vind, og "elektrificere alt". Figur 1 illustrerer dog udfordringen herved.

En dollar investeret i olie og gas producerer et energiudbytte, der er 5-10 gange større, end den samme investering i sol og vind. Ifølge Morgan Stanley producerede olieselskabet BP 8,3 exajoule (EJ) energi i 2019. Verdens største selskab af vedvarende energi, NextEra, producerede 0,2 EJ, og Ørsted, verdens største operatør af havmølleparker, producerede 0,1 EJ.

En dollar investeret i olie og gas producerer et energiudbytte, der er 5-10 gange større, end den samme investering i sol og vind.

Udfordringen kan illustreres ved et kig på luftfartsindustrien. Flybrændstof har en energitæthed på 12.000 watt timer/kg. Det er en af de tungeste energiformer, som gør det muligt at løfte selv de største fly fra jorden. Omvendt har lithium-ion-batterier en energitæthed på maksimalt 300 watt timer/kg svarende til en 1/40 af fly-

¹Hvoraf elektricitet genererer 25.000 TWh

²Symbol for exajoule, energi svarende til 10¹⁸ joules.

brændstof og vil derfor aldrig være i stand til at løfte store fly fra jorden.

Som løsning er det foreslået at opgradere biogas fra affaldsmaterialer eller andre biomaterialer til flydende transportbrændstoffer eller producere brændstof fra grøn brint produceret fra vedvarende energi som sol og vind. Men hvis disse energiformer skal gøre en forskel, ville den nødvendige skalering være urealistisk. I 2019 blev der f.eks. brugt 8 mio. tønder flybrændstof dagligt (Mbd³) svarende til 5.000 TWh energi. At producere 8 Mbd³ flybrændstof fra biomateriale ville kræve en biomasse svarende til 800 pct. af klodens nuværende produktion af majs. Hvis vejen til dekarbonisering af

luftfartsindustrien skulle gå via såkaldte "Power to X" brændsler, skulle der produceres en mængde grøn brint, der ville kræve vedvarende energi svarende til 180 pct. af den nuværende globale produktion⁴ af sol- og vindenergi. Det er fint, at regeringer kræver – og visse luftfartsselskaber planlægger at opnå – nul-emission, men det er urealistisk, at hele sektoren kan gøre det.

³ Efterspørgsel på flybrændstof forventes at stige op mod 20Mbd³ i 2050.

⁴ 2.800 TWh i slutningen af 2020.

Store muligheder trods udfordringer

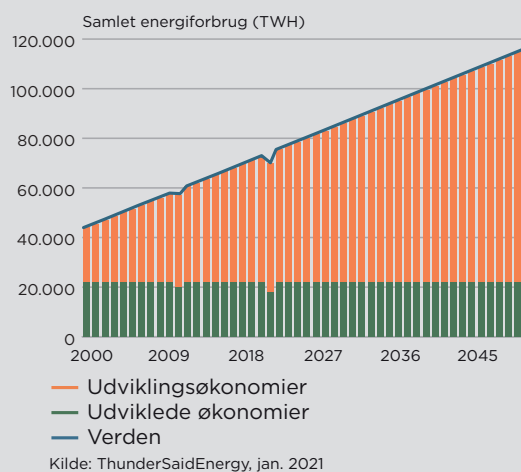
Formålet med denne artikel er at perspektivere, hvordan vi kommer videre og får skabt et CO₂-neutralt samfund inden for den opstillede tidsfrist.

Er der nogle nye teknologier og processer, der kan gentage det, som elbiler, sol- og vindenergi har gjort i de seneste årtier, skalere op og fortrænge de nuværende fossile energibaserede processer i sektorer, der er svære at omstille? Hvilken rolle kommer brint til at spille, og er der nogen lavthængende frugter i forhold til CO₂-reduktion, som vi har overset? Det er også muligt, at fossile brændstoffer kommer til at spille en større rolle end den nuværende historie fortæller, så hvordan balancerer vi et behov for fossile brændstoffer med ambitionen om CO₂-neutralitet?

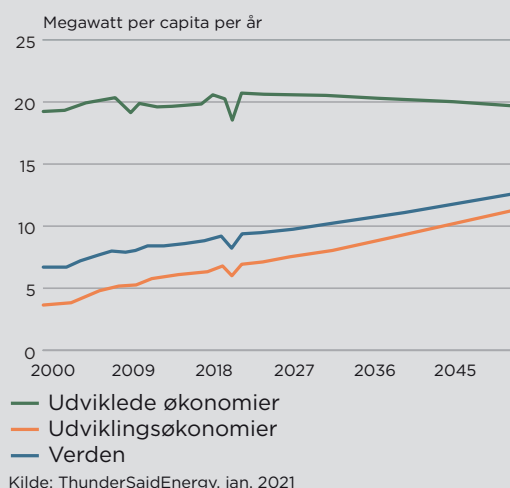
Verdens afhængighed af billig og rigelig energi stopper ikke

Den globale efterspørgsel på energi vokser løbende. Det samlede energiforbrug var i 2019 på 70.000 TWh og vokser årligt 1-2 pct. I 2019 brugte 1,4 mia. mennesker i den vestlige verden 40 pct. af det samlede energiforbrug, mens resten blev brugt af 6,3 mia. mennesker i udviklingsøkonomierne, som det fremgår af figur 2. Med andre ord brugte en forbruger i udviklingslandene ca. en tredjedel energi i forhold til en forbruger i den vestlige verden⁵. I takt med at verdens middelklasse fortsætter med at vokse de kommende årtier særligt i udviklingsøkonomierne, vil disse menneskers energiforbrug vokse til omkring 50 pct. af niveauet for en vestlig forbruger i 2050. Det globale energibehov vil derfor alt andet lige stige med ca. 65 pct. til 115.000 TWh⁶. De samlede drivhusgasemissioner er i dag cirka 50 Gigaton (Gt⁷) om året, og uden en ændring af produktions- og forbrugsmønstrene vil dette vokse til 80 Gt årligt i 2050. Det ville være farligt at forsøge at mindske væksten i emissioner ved at fratage vækstøkonomierne fordelene ved tunge energiformer.

Figur 2: Globalt energiforbrug

Figur 3: Energiforbrug per capita

Da kul og brunkul er beskidte energiformer, bør disse fjernes så hurtigt som muligt og i første omgang erstattes af naturgas, som er en renere form for tæt energi. På længere sigt kan CO₂-udledningen fra forbrændingen af gas blive opsamlet og lagret, men dette kræver mere lige vilkår, der tager hensyn til de medfølgende omkostninger ved CO₂-udledningen fra de forskellige løsninger. Set ud fra et miljømæssigt synspunkt vil den

⁵ I virkeligheden mindre, da en stor del af produktionen – og således energiforbruget – af den vestlige verdens energiforbrug er outsourcet til udviklingslande, i særdeleshed Kina.

⁶ I virkeligheden nok noget mindre, da energieffektiviteten øges i takt med, at vi elektrificerer energisystemet, dvs. at vi vil få større økonomisk vækst ved et givent energiinput.

⁷ Milliard ton.

største ændring formentlig være, at det globale samfund bliver enigt om at lægge en afgift på CO₂. Det ville få gang i mange flere teknologiske løsninger inden for energieffektivitet og ren energi. Ikke mindst ville dette gøre fossile brændstoffer mindre konkurrencedygtige og generelt motivere til et bredere skifte væk fra udledning af drivhusgasser.

Behov for fair spilleregler

De, der udleder CO₂, opnår personlige og økonomiske fordele, men klimaomkostningerne fra deres udledning betales af alle verdens ca. 7,7 mia. indbyggere. Den mest effektive håndtering af denne skævhed er beskatning. Dette ville medføre, at de, der udleder CO₂, selv betaler for deres udledning, og herved skabes der lige vilkår samtidigt med, at man kommer vilkårlige løsninger til livs.

Mere eller mindre tilfældige politiske nålestiksløsninger skaber ineffektivt og koster i sidste ende samfundet dyrt. Et eksempel er det amerikanske tilskud til lavemissionsbiler på op til USD 7.500 pr. bil. Dette sætter implicit en pris på USD 340 pr. reduceret ton CO₂ med antagelse om, at en lavemissionsbil i USA over sin levetid netto reducerer CO₂-udledningen med 22 ton. Omkostningen i Danmark er endnu mere ekstrem, hvor der gives afgiftslettelser på el- og hybridbiler. Grundet de høje afgifter på biler i Danmark, medfører begunstiggelsen af el- og hybridbiler i Danmark omkostninger for samfundet, der nærmer sig ca. USD 3.000 pr. reduceret ton CO₂ for de dyreste elbiler⁸.

Da kul og brunkul er beskidte energiformer, bør disse fjernes så hurtigt som muligt og i første omgang erstattes af naturgas.

I modsætning hertil findes der både industrielle og naturbaserede muligheder for at opsamle store mængder CO₂ med lavere samfundsomkostninger. Men disse reduktionsformer er i dag ikke politisk eller regulatorisk accepterede eller tilskyndede. Hvis valgene om tilskud er specifikke og vurderes fra sag til sag, kan politikerne i sagens natur ikke støtte løsninger, som endnu ikke er alment kendt. Teknologiske fremskridt kommer nedefra og ikke fra politikere, embedsfolk eller lobbyister, der har en idé om, hvad der vil fungere.

For at fastholde befolkningernes opbakning til energiomstillingen er det et krav, at energipriserne holdes på et overkommeligt niveau. Den nuværende ensidige fokusering på at elektrificere alt risikerer at lede til energiknaphed og høje priser. Indførelsen af højere CO₂-afgifter vil medvirke til at fremme bedre og billigere energiløsninger, fordi de forskellige teknologiske løsninger så kan konkurrere på lige vilkår om at levere det langsigtede mål om CO₂-neutralitet til den samfundsmæssigt laveste omkostning.

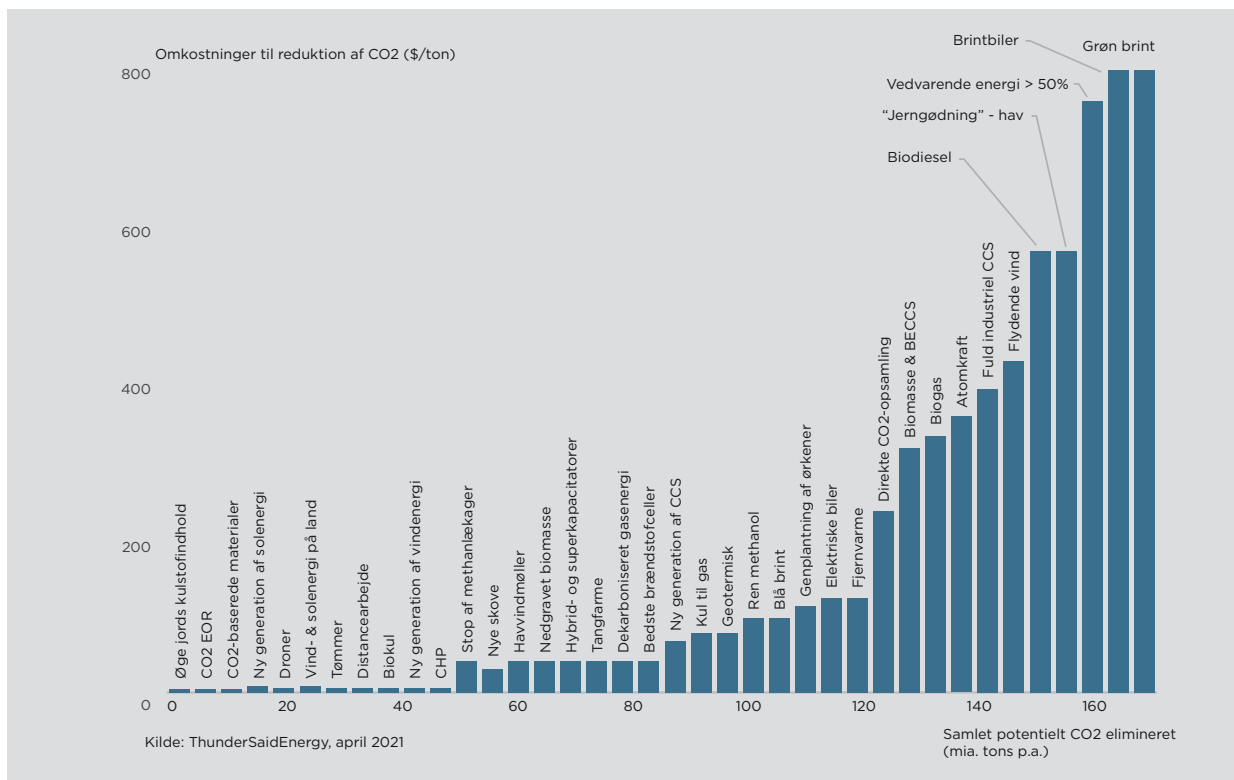
Miljøet er ligeglad med, hvordan vi bliver CO₂-neutrale

Det nuværende landskab af tilfældige løsninger bygger ikke på en overordnet plan om, hvorledes vi skal nå det endelige mål. Dette åbner for politisk lobbyisme for at fremme en bestemt lovgivning. Politikere risikerer at blive kongemagere for en række særligt favoriserede industrisegmenter – uden at der er incitament for andre, der kunne være lige så gode eller bedre til at reducere den samlede CO₂-udledning.

Figur 4 ovenfor illustrerer reduktionsomkostningerne ved forskellige teknologier og processer. Hvad er de samlede omkostninger ved at fjerne 1 ton CO₂ med en given løsning? Figuren viser et øjebliksbillede for 2021, men vi ved fra erfaringerne med f.eks. sol og vind, at omkostningerne vil ændre sig over tid. Som det fremgår af figuren, er der i dag meget store forskelle mellem de billigste og dyreste løsninger.

⁸ Fordi det danske elnet har en større andel af vedvarende energi end det amerikanske, er gevinsten ved at skifte fra fossil til elektrisk transport nok i realiteten større og omkostningen derfor lavere end USD 3.000 pr. ton – men stadig meget høj.

Figur 4: Nedsættelsesomkostninger

Den positive konklusion på analysen i figuren er, at vi kan blive CO₂-neutrale og fjerne op til 80 Gt CO₂ om året inden 2050 til en samlet omkostning for samfundet på mellem 50-100 USD pr. reduceret ton CO₂.

Vi kan blive CO₂-neutrale og fjerne op til 80 Gt CO₂ om året inden 2050 til en samlet omkostning for samfundet på mellem 50-100 USD pr. reduceret ton CO₂.

En CO₂-skat vil i høj grad påvirke omkostningerne ved forskellige energikilder og konkurrenceevnen for de forskellige teknologier. Ved beskatning af CO₂ taber kul og olie, hvorimod gas, vedvarende energi og atomkraft

vinder. Nye teknologier – der skal være kernen i energiomstillingen såsom grøn brint (produceret fra vedvarende energi), blå brint (produceret af gas, hvor tilhørende CO₂ opfanges) og CO₂-lagring – bliver pludselig mere rentable.

En CO₂-skat vil også få indflydelse på et produkts omkostninger baseret på CO₂-intensiteten i produktionen. Store kemivirksomheder, raffinaderier, cement- og stålproducenter repræsenterer nogle af de største energiforbrugere. Nogle af disse industrisektorer er vanskelige at omstille, da de ikke kan elektrificeres på grund af deres behov for høj energiintensitet. Ikke mindst vil de teknologier, der kunne gøre det nemmere, især brint og opsamling, udnyttelse og lagring af CO₂, endnu ikke fungere i det omfang, det er nødvendigt. En CO₂-skat vil skubbe disse nye teknologier i den rigtige retning på et kritisk tidspunkt i energiomstillingen.

De mest åbenlyse og oversete muligheder for at reducere CO₂-udledningen er imidlertid de såkaldte "carbon sinks", som er naturens kulstofdræn. Genopretning af jordarealer er en effektiv og billig naturbaseret løsning til klimaforbedringer. En tredjedel af stigningen i atmosfærens postindustrielle CO₂ stammer fra nedbrydning af jord, da det naturlige indhold af karbon er faldet fra 4 pct. til 1-2 pct. pga. mekaniseringen af landbruget. Fx fremskynder pløjning nedbrydningen af organisk materiale. Undersøgelser viser, at karbonindholdet i organisk jordbundsmateriale kunne øges til omkring 4 pct. i løbet af ca. 20-30 år og kunne absorbere 4 mia. tons CO₂ om året på globalt plan. Udover at tjene penge på at dyrke jorden, betyder dette, at landmænd potentielt i årene fremover også kan tjene penge på at reducere CO₂-udledning gennem binding af karbon i jorden.

For det andet – og sandsynligvis ukendt for de fleste – har biokul et stort potentiale som kulstofdræn. Biokul er et porøst, kulstofrigt materiale, der fremstilles ved at opvarme biomasse i en iltfattig pyrolysereaktor. Biokul er således den faste, kullignende rest, som den vi brænder, når vi griller, efter at biogasser og biovæsker er trukket ud. Biokul kan binde kulstof i flere århundreder og holde det ude af atmosfæren. En af de vigtigste egenskaber ved biokul er dets porøsitet, som gør det muligt at binde vand og næringsstoffer og huse gavnlige

jordmikrober. Pga. disse egenskaber har biokul en positiv effekt på landbruget. Det præsenteres nærmest som et 'mirakelstof' af dets fortalere. I jord øger biokul vand- og næringsstoffoptagelsen med ca. 20 pct., samtidig med at behovet for gødning mindskes, og udbyttet øges med mindst 10 pct. Biokul viser også sundhedsmæssige fordele i dyrefoder og reducerer udledning af metan fra kvæg. Man mener, at et ton biokul kan binde to tons CO₂ eller metan, der ellers ville blive frigivet i atmosfæren. Ved at tilføje 1-3 pct. biokul til kvægfoder reduceres udledningen af metan fra kvæg med omkring 20 pct. Det ser også ud til at øge hastigheden af næringsstoffoptagelse og vægtøgning hos kvæg med 20-30 pct.

En af biokullets begrænsninger er tilgængeligheden af råmateriale, og det er ligeledes vanskeligt at evaluere reduktionspotentialet. Under alle omstændigheder resulterer biokul i mindre CO₂-udledning end bio-brændstoffer og til en langt lavere omkostning for samfundet. Så vidt vi ved, er den danske regerings nylige forslag om, at biokul skal spille en central rolle i målsætningen om at mindske udledningen af drivhusgasser for landbruget frem mod 2030 – den første formelle anerkendelse af biokullets potentiale.

Endelig kan 15 gigatons (Gt) CO₂ opsamles årligt ved at genplante godt 1 mia. hektar, eller ca. 8 pct. af verdens landmasser med skov, der er gået tabt siden den

industrielle tidsalders begyndelse. Genplantning føles også intuitivt rigtigt ud fra et ønske om biodiversitet. I dag er 30 pct. af verdens jordarealer dækket af skov, eller omkring 4 mia. hektar. Siden 1997 er 200 mio. hektar gået tabt, hvilket har øget den årlige CO₂-udledning med ca. 5 pct. Verden fortsætter med at miste skovareal svarende til 0,1 pct om året. Vi er nødt til at vende denne udvikling, fordi skov er noget nær det tætteste, vi kommer på permanente kulstofdræn.

Konsekvenserne af, at verden begynder at anvende disse naturlige kulstofdræn, kan være betydelige. Plantning af træer kan blive en attraktiv forretningsmulighed for CO₂-reduktion og er desuden vigtig, da naturlige kulstofdræn kan gøre omstillingen billigere og skubbe dyrere og mere komplekse energiteknologier ud af omkostningskurven.

EU's emissionshandelssystem som løftestang til global forandring

I dag er der på verdensplan 64 faktiske eller planlagte initiativer til prissætning af CO₂-udledning. EU's emissionshandelssystem er det ældste og største CO₂-marked globalt. Ordningen dækker ca. 40 pct. af EU's drivhusgasemissioner og dækker sektorer som el- og varmeproduktion og energitunge industrisektorer som olieraffinaderier og produktion af stål, aluminium,

cement og kemikalier samt kommerciel luftfart mellem medlemslandene. EU kommissionens netop offentliggjorte "Fit for 55"-program for, hvordan EU vil opnå 55 pct.-reduktionsmålsætningen i 2030, skærper EU's kvotesystem og lægger op til også at inkludere sø- og landtransport.

CO₂-priserne varierer betydeligt verden over og er endnu ikke høje nok til, at det er sandsynligt at nå reduktionsmålsætningen. I en undersøgelse fra 2020 af bl.a. økonomen Noah Kaufman, som arbejder under Joe Biden og Kamala Harris, anslås det, at den nødvendige CO₂-skat, for at kunne blive CO₂-neutral i 2050, skal være USD 50 pr. ton i 2025 og derefter stige til USD 100 pr. ton i 2030. I en anden undersøgelse har Den Internationale Valutafond (IMF) anslået, at det bliver nødvendigt at betale USD 75 pr. ton CO₂ for at kunne opfylde Parisaftalens målsætning om at holde den globale temperaturstigning under 2 grader celsius. Dette synes at være i overensstemmelse med analysen i figur 3, der ses på side 5, som indikerer, at det med et niveau på omkring USD 75-100 vil være muligt at reducere 80 Gt CO₂ om året, dvs. realisere målsætningen om et CO₂-frit samfund i 2050.

EU's emissionshandelssystem er det, der kommer tættest på at opnå dette med en pris på omkring EUR 60 pr. ton i skrivende stund. Dette er en meget stor stigning

fra tidligere år og viser, at ordningen er konstrueret på en sådan måde, at knaphed øges over tid. Som nævnt skærper "Fit for 55"-programmet kvotesystemet i EU. Kvoterne bliver reduceret yderligere, hvilket giver god grund til at forvente, at CO₂-markedet nu er i et flerårigt strukturelt underskud, og at prisen vil stige yderligere. Underskuddet kombineret med meget strenge sanktioner mod selskaber, der ikke overholder kravene, kan betyde, at priserne kan ende på ekstreme niveauer, medmindre politikerne griber ind.

Det er derfor sandsynligt, at EU snart kan blive den første region med tilstrækkeligt høje CO₂-priser til at kunne nå 2050-målsætningen. Høje CO₂-priser vil sikre et hurtigt skifte fra kul til gas (ved at gå fra kul til gas reduceres udledningen med 60 pct.) og fremskynde investeringer i energieffektive teknologier, vedvarende energi, blå og grøn brint samt CO₂-opsamlingsteknologier. Men for at nå det endelige mål må verden indse, at genbeplantning

//

Ingen anden løsning har det potentiale, som de naturlige kulstofdræn har.

af den skov, vi har mistet og andre kulstofdræn er nødvendige for at nå 2050-målsætningen om CO₂-neutralitet. Det er ikke nok at reducere udledningen af CO₂, vi har også behov for at fjerne allerede eksisterende CO₂ fra atmosfæren. Ingen anden løsning har det potentiale, som de naturlige kulstofdræn har.

Konklusion

Overgangen til en bæredygtig fremtid er det største investeringstema i vores levetid. Enorme værdier vil blive både skabt og destrueret på tværs af industrier og lande. Den nuværende politiske agenda er ikke i stand til at gøre verden CO₂-neutrale, men forhåbentligt vil politikerne snarest muligt indse, at vi er nødt til at genaktivere og skubbe jordens klimasystem i den rigtige retning. Dette ved at genetablere de naturlige kulstofdræn, der er gået tabt i løbet af de sidste 200 år som følge af en øget industrialisering og stigende befolkning.

I dag er vores investeringsstrategier primært rettet mod selskaber, der udvikler udstyr til vedvarende energi og forsyningsselskaber med voksende kapacitet til at producere vedvarende energi. Inden for et par årtier vil de største selskaber i verden med størst sandsynlighed være selskaber, der muliggør omstillingen til en bæredygtig fremtid. Vi arbejder med begejstring på at finde disse selskaber, som kan blive fremtidens vindere.

//

Overgangen til en bæredygtig fremtid er det største investeringstema i vores levetid.

Hvad er CO₂ helt præcis?

Et ton kuldioxid svarer til en envejstur mellem Paris og New York med fly. Volumenmæssigt repræsenterer dette en terning på 8,20 meter i kantlængde svarende til en tre-etagers bygning.

Denne artikel er markedsføringsmateriale udarbejdet af C WorldWide Asset Management Fondsmæglerselskab A/S (CWW AM). Artiklen er alene ment som generel information og udgør ikke et tilbud eller en opfordring til at gøre tilbud, ligesom den ikke skal betragtes som investeringsrådgivning eller som investeringsanalyse. Artiklen er således ikke udarbejdet i henhold til de regler, der er fastsat for at fremme investeringsanalyseres uafhængighed, og artiklen er ikke genstand for noget forbud mod at handle forud for udbredelsen af investeringsanalyse. Meninger og holdninger gengivet i artiklen er alene aktuelle pr. publikationsdatoen. Artiklen er udarbejdet på baggrund af kilder, som CWW AM anser for pålidelige, og CWW AM har taget alle rimelige forholdsregler for at sikre, at informationen er så korrekt som muligt. CWW AM kan dog ikke garantere informationens korrekthed og påtager sig intet ansvar for fejl eller udeladelser. Historiske afkast er ingen garanti for fremtidige afkast. Artiklen må ikke gengives eller videredistribueres helt eller delvist uden CWW AM's forudgående skriftlige samtykke. Prospekt, dokument med central investorinformation, og den seneste årsrapport og halvårsrapport er tilgængelig på www.cww.dk.

Aktive Investeringer

Siden 1986 har vi i C WorldWide været dedikerede til at levere langsigtet værdi til vores kunder ved at analysere investeringsmuligheder gennem en global linse. I en stadig mere kompleks og forbunden verden er et globalt udsyn nøglen til holdbare investeringsbeslutninger.

Vores globale indsigter, kombineret med en langsigtet strategi og solid investeringserfaring, gør det muligt for os at udvælge de bedste aktier i verden. Dette har altid været vores grundlæggende ide.

For os er det ikke kun en ambition at skabe gode afkast – det er en passion. Vi har et af branchens mest stabile investeringsteams og en konsistent investeringsmetode, som over de seneste 30 år har skabt markante merafkast. Denne filosofi har vist sit værd på langt sigt, baseret på de tre ufravigelige værdier: Fokus, stabilitet og passion.

Vi vil skabe langsigtede resultater, der overgår markedet, uanset hvor mulighederne befinder sig. Dette er C WorldWides identitet.

Du kan finde flere publikationer på cww.dk

INVESTERINGSFORENINGEN C WORLDWIDE

Dampfærgevej 26 · 2100 København Ø

Tlf.: 35 46 35 00 · Fax: +45 35 46 36 00 · CVR 14 21 13 49 · cww.dk

Q4 2021